

מ"ת 40633/03/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד מרעב

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 40633-03-20 מדינת ישראל נ' מרעב(עציר)
תיק חיצוני: 2020\959

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוחמד מרעב (עציר)

החלטה

רקע והליכים קודמים:

1. החלטה זו הינה בהמשך להחלטות קודמות שניתנו על ידי בית המשפט, אך בטרם אתייחס לאותן החלטות, אפנה תחילה לכתב האישום שהוגש כנגד המשיב. למשיב מיוחסות עבירות של החזקת נשק, אביזרי נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(א) רישא+סיפא לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (ריבוי עבירות).
2. על פי כתב האישום ביום 17.11.19 בשעה 10:30 לערך, נורה חוסין מרעב, אחיו של המשיב, בשתי רגליו על ידי אדם שזהותו אינה ידועה. בשל האירוע, החליט הנאשם להצטייד בנשק. משכך בסוף חודש דצמבר 2019, במועד שאינו ידוע למאשימה, הצטייד המשיב בדרך שאינה ידוע למאשימה בכלי נשק והחזיקם בביתו שבענתא, בפתח הסמוך לאמבטיה שהסותר באמצעות פח, תיק ובו כלי הנשק ואביזרי הנשק הבאים:
 - אקדח חצי אוטומטי 9 cz מ"מ פאראבלום מספר סידורי 91806, אשר יורה ובכוחו להמית אדם, טעון עם 12 כדורים שנמצא בתוך נרתיק לנשק בצבע שחור.
 - אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק, קליבר 9 מ"מ פאראבלום, מספר סידורי lkz044 אשר יורה ובכוחו להמית אדם, טעון במחסנית עם 15 כדורים שנמצא בתוך נרתיק לנשק בצבע חום.
 - שלוש מחסניות המתאימות לנשק חצי אוטומטי מסוג גלוק שבתוכן 59 כדורים סך הכול.
 - שתי מסכות פנים שחורות.
 - שני זוגות כפפות.
 - עוד נמצא בביתו של המשיב תיק ובו שבע מסכות סקי לפנים בצבע שחור, מגבת ואפוד צבאי.

3. ביום 23.3.20 הורה בית המשפט (כבוד השופט א. כהן) על מעצרו של המשיב עד לתם ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת החלטתו ציין בית המשפט :

"... ב"כ המשיב הודה בהחזקת כלי הנשק, האביזרים והתחמושת. ועל כן ניתן לקבוע שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב".

ובהמשך:

"תמונת המסוכנות שעולה מכתב האישום, דהיינו, החזקת שני אקדחים טעונים בכדורים, החזקת מחסניות מלאות בכדורים, יחד עם אמצעי הסוואת פנים מלמדת בסבירות גבוהה שהמשיב מתכנן לפגוע במאן שהוא במסגרת הסכסוך. בנסיבות אלה שחרורו לחלופת מעצר שהוצעה עלולה לסכן את בטחון הציבור.

"אשר על כן, לא מצאתי שמתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר או להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני".

4. במסגרת אותה החלטה דחה בית המשפט את האפשרות לשחרורו של המשיב בפיקוח דודו ואמו של חברו הקרוב, זאת בנוסף לעובדה שמקום החלופה שהוצע לא היה רחוק דיו ממקום הסכסוך. על אף זאת, הורה בית המשפט לשרות המבחן להגיש תסקיר מעצר- תוך שקבע שכלל והתסקיר שיתקבל ימליץ על שחרורו לחלופה או מעצר בתנאי פיקוח, יהיה הדבר טעם להגשת עיון חוזר.

5. בתסקיר שהוגש ביום 25.5.2020 הובא הרקע בו צמח המשיב, תוך הערכה כי קיים סיכון להישנות עבירה חוזרת על ידו. ביחס למפקחים צוין, כי הם מבטאים עמדה מצמצמת בנוגע למצבו הנוכחי, מצמצמים מחומרת מצבו, ומשליכים זאת על גורמים חיצוניים. בנוסף שללו המפקחים את הסכסוך והקשר לנסיבות פציעתו של האח. צוין, כי מקום החלופה המוצע הינו בסמיכות למקום הסכסוך.

6. נוכח הערכתם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, הערכתם כי רב הנסתר על הגלוי בנוגע לסכסוך שיתכן כי עומד ברקע למצבו של המשיב, היותו מצוי בהצפה רגשית תוך קושי לווסת את התנהלותו, וכן הערכה כי נדרש ריחוק גיאוגרפי משמעותי ממוקדי סיכון- המלצתם להורות על מעצרו עד תם ההליכים המשפטיים.

7. ביום 31.5.2020 הגישה ההגנה בקשה להורות לשרות המבחן לבחון מפקחים נוספים. בית המשפט (כבוד השופט י. צימרמן) נעתר לכך, והורה לשרות המבחן לבחון את המפקחים החדשים ולהגיש התייחסותו בתוך 10 ימים.

8. ביום 10.6.2020 הגיש שרות המבחן את התייחסותו וציין כי הוא אינו בא בהמלצה בנוגע לשינוי תנאי מעצרו של המשיב. שרות המבחן בחן את המפקחים אף הם שללו את הסכסוך. אף ששרות המבחן מוצא כי הם אינם מחזיקים בעמדות בעייתיות, להערכתו הם יתקשו להוות גורם ממתן ומציב גבול ברור במסגרת מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני, נוכח מאפייני התנהלותו של המשיב, העמימות סביב האירוע עם אחיו, והערכתם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

9. ביום 11.6.2020 הגישה ההגנה בקשה לעיון חוזר, זאת אף ששרות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב.

לטעמה, "... חלק משיקוליה קצינת המבחן אינם ענייניים ואף חורגים מתחום השיקולים שעליה לקחת בחשבון במסגרת שיקוליה" הוסף, כי לצד זאת, התרשמותה מהמפקחים הינה חיובית.

10. ביום 16.6.2020 הורה כבוד השופט מ. דמביץ כדלקמן: "דין ביום 18.6.2020 בשעה 16:00. טרם הדיון יגיש הסנגור לתיק קואורדינטות של בית מגוריו הנוכחי של המבקש, ושל המקום בו מבוקש שהמבקש ישהה. חובת התייצבות לכל המפקחים"

11. בדיון מיום 18.6.2020 עתרה המבקשת לדחיית הבקשה לעיון חוזר נוכח קביעותיו של בית המשפט עת החליט על מעצרו של המשיב עד תם ההליכים. המבקשת גם הפנתה לערר שהוגש מטעם המשיב על החלטה זו- במסגרתו נדחתה בקשתו לשחרור.

12. בדיון מיום 18.6.2020 התייחס בא כוחו החדש של המשיב לכתב האישום והקושי שלדבריו עולה ממנו. בינתיים, כך לדבריו, התקבלה פארפרזה לפיה אחיו הוא שמחזיק באמל"ח. לשיטתו יש בכך כדי להקהות מאותה מסוכנות שמוחסת למשיב- במובן של "שינוי נסיבות". במסגרת אותו דיון נשמעו הוריו ואחיו של המשיב.

13. במסגרת החלטתו סבר בית המשפט (כבוד השופט מ. דמביץ) כי ניתן לשקול את החלופה המוצעת בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני. על כן הורה להגיש בעניינו של המשיב דוח היתכנות באשר למקום החלופה המוצע.

14. ביום 23.6.2020 הוגש דוח מנהלת האיזוק לפיו- המקום המוצע כחלופה-ישים למעצר בתנאים של פיקוח אלקטרוני.

15. בדיון שהתקיים בפניי ביום 25.6.2020 חזרה המבקשת על עמדתה, לפיה יש לדחות את הבקשה, זאת בהסתמך גם על תוכנם של תסקירי שרות המבחן. בנוסף נטען כי התיק נבחן על ידי שלוש ערכאות ובכולן נדחתה בקשתו של המשיב לשחרורו מהמעצר. הסנגור מצדו, ביקש להורות על מעצר בתנאי פיקוח, נוכח תוכנו של דוח ההיתכנות. הסנגור הוסיף, כי לשרות המבחן טעות תפיסתית בכל הנוגע להתייחסותו למשיב, בהיותו בחור צעיר נעדר עבר פלילי.

דין ומסקנות:

16. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, עיון בהחלטות קודמות שניתנו, ועיון בתסקירי שרות המבחן -ראיתי לדחות את הבקשה.

17. תחילה אציין, כי על בסיס החלטתו של בית המשפט, שהורה על מעצרו של המשיב עד לתם ההליכים המשפטיים, שחרורו של המשיב יכול היה להיעשות רק על בסיס המלצה חיובית מאת שרות המבחן. קביעות אלו של בית המשפט-קיבלו את אישור ערכאת הערעור. (עמ"ת 4465-03-20 כבוד השופטת ש. רנר).

18. במסגרת אותה החלטה קבעה ערכאת הערעור כדלקמן: "כפי שצוין, בהחלטת בית המשפט, המיוחס לעורר, על אף העדר עבר פלילי, הוא מסוכנות מוחשית לביטחון הציבור. המכלול שנתפס אינו מעיד לכאורה על הצטיידות לצורך הגנה עצמית בלבד. לפיכך, בדין קבע בית המשפט כי לא מתקיימות במקרה זה נסיבות חריגות המצדיקות

שחרור לחלופה אף בהינתן מפקחים ראויים, אך לא לאיזוק אלקטרוני. בפרט לא לחלופה שאינה רחוקה דייה ממקום הסכסוך. נכונות בית המשפט לעיין בהחלטה זו לכשיגשגש תסקיר שירות המבחן אשר ימליץ אחרת, ככל שכך יהיה, מהווה בנסיבות איזון ראוי בין מידת המסוכנות העולה מהנסיבות לבין הנסיבות האחרות להן טען בא כוח העורר- העדר עבר פלילי והודאת העורר..."

19. אך בכך לא די, על החלטה זו והחלטה נוספת מיום 16.4.2020 (עמ"ת 11871-04-20 כבוד השופטת ע. אבמן-מולר) - שהוגשה על רקע החלטת בית משפט השלום מיום 30.3.2020 שלא לקיים דין בבקשה לעיין חוזר עד להגשת תסקיר, הוגש ערר לבית המשפט העליון שנדחה אף הוא. (בש"פ 2658/20 מיום 3.5.2020 כבוד השופט י. אלרון).

20. נוכח החלטות אלו, ובעיקר זו שהורתה על מעצרו של המשיב עד לתם ההליכים המשפטיים, וזו שניתנה במסגרת ערר על החלטה זו, ניתן היה לשקול בחיוב את מעצרו של המשיב בתנאים של פיקוח אלקטרוני רק בקיומה של המלצה חיובית מאת שרות המבחן. בהתאם לפסיקה המנחה זוהי גם הדרך בה יש לפעול. שני התסקירים אינו באים בהמלצה לשחרורו של המשיב, ובמסגרת התסקיר המשלים אף אין המלצה למעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

21. אכן, בהתאם להחלטה מיום 18.6.2020 הוגש דוח היתכנות ונמצא כי מקום החלופה המוצע הינו מתאים למעצר בפיקוח, אך בכך אין די לטעמי, שכן גם לכך נדרש מתן אמון במשיב וכן קביעה מצד שרות המבחן כי יש בכוחם של אותם מפקחים- להוות מסגרת פיקוח מתאימה המצטרפת למערכת האיזוק האלקטרוני.

22. בהתייחס למשיב התרשם שרות המבחן כי רב הנסתר על הגלוי וקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.

23. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון "תנאי ראשון יסודי ובסיסי שצריך להתקיים על מנת שבית משפט ישקול שחרורו של עצור בתנאים/במעצר בפיקוח אלקטרוני הוא באמון שצריך בית המשפט ליתן במשיב עצמו ולא במפקחיו כי יקיים את תנאי מעצרו/שחרורו. האמון שבית המשפט נותן באדם, באישיותו ובכוחו להתחייב ולקיים את התחייבויותיו הינו בבחינת הנדבך הראשון בלעדיו אין בהחלטת שחרור בתנאים/מעצר בפיקוח אלקטרוני או כל הליך שדורש קיומם של יחסי אמון בין המשיב לבית המשפט. ... התנאים המגבילים של חלופת המעצר, יהיה זה מעצר בית ותהיה זו ערבות כספית, לעולם אינם מסלקים את החשש במידה מספקת אלא אם הם מתווספים לאמון שהנאשם יקיים את תנאי השחרור. אם נשמת האמון, מתמוטטת גם החלופה" (בש"פ 570/00 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 385, 391 (2000)). נוכח התרשמותו המקצועית של שרות המבחן כי קיים סיכון להתנהגות דומה מצדו של המשיב, ורמת הסיכון הנשקפת מהמעשה המיוחס לו, יש לקבוע כי תנאי זה אינו מתקיים בעניינו.

24. עוד נקבע: "... האמצעי של פיקוח אלקטרוני אינו יותר מאמצעי פיקוח טכני שנועד להבטיח את קיום התחייבויותיו של מי שקיבל את אמון בית המשפט. הוא לא נועד להחליף תנאי בסיס זה, אלא להצטרף אליו". (ראו: בש"פ 9984/17 היועץ המשפטי לממשלה נגד פלוני (13.12.17)).

25. בהתייחס למפקחים קבע שרות המבחן כי להערכתו המפקחים הנוספים שהוצעו (הוריו ואחיו) יתקשו להוות גורם ממתן ומציב גבול ברור במסגרת מעצר עד תם ההליכים בתנאי פיקוח אלקטרוני- לאור התנהלותו- העמימות הקיימת סביב הירי באחיו, ובעיקר בנסיבות בהן קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק מצדו. נוכח קביעות אלו, ועל אף ואותם עדים נשמעו בדיון מיום 18.6.2020, הרי שאין לטעמי מקום לאשרם, בהעדר המלצה לכך מצד שרות

המבחן. ממילא, אף המותב ששמע אותם, לא קבע ביחס אליהם קביעה חד משמעית בעניין התאמתם לשמש כמפקחים.

ראו: בש"פ 7883/15 נחום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (30.11.2015).

"הנחת היסוד היא כי במקרים בהם נקבע מעצר בפיקוח אלקטרוני, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם איננה נמוכה וחלופת מעצר אינה נותנת מענה למסוכנות זו, וככלל, היה מקום לעצרו מאחורי סורג ובריה. כאמור, הפיקוח האלקטרוני כשלעצמו אך מתריע על הפרת תנאי המעצר אך אין בכוחו למנוע את הפרתם מבעוד מועד. מכאן החשיבות של הגורם האנושי המפקח על הנאשם בד בבד עם הפיקוח האלקטרוני. בלשון ציורית ניתן לומר כי במעצר בפיקוח אלקטרוני, בעוד האיזוק האלקטרוני מהווה תחליף לסורגים הכלא, המפקח מהווה תחליף לסוהר. אמנם, גם הפיקוח האנושי אין בכוחו כדי למנוע באופן מוחלט מהנאשם להפר את תנאי המעצר, אך ודאי שיש ביכולתו להפעיל מרותו על הנאשם ולשכנעו שלא להפר את תנאי המעצר..."

26. לא התרשמתי כי במקרה דנן, כטענת ההגנה, שיקוליה של קצינת המבחן בחלק מהפרטים שהובאו בתסקיר -אינה עניינית או חורגת מתחום שיקוליה- וכי ראוי לסטות בשל כך מהמלצתה. ממילא טעמים כבדי משקל יביאו לסטייה מהמלצה שלילית של תסקיר- ובעניינו אין זהו המצב. כידוע, לתסקיר המעצר ועבודת שירות המבחן חשיבות רבה, בהיותה כלי עזר המסייע לבתי המשפט לבחון את מידת המסוכנות הנשקפת ממשיב, ואפשרות שחרורו לחלופת מעצר שפגיעתה בחירותו פחותה.

ראו: בש"פ 9101/11 חסאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.1.2012).

וראו גם: בש"פ 9589/17 מדינת ישראל נגד נאסר אברהים (8.12.17) נקבע:

"...בית המשפט נדרש לבחון לא רק את נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם, אלא גם את נסיבותיו האישיות ואת מאפייני אישיותו. הערכה זו היא ביסודה הערכה מקצועית-טיפולית, ומשכך לעתים קרובות נעזר בית המשפט הדן במעצרו של נאשם בתסקיר מעצר שנערך על-ידי שירות המבחן אשר תואר כ"ענייני, אוזניים וגם קול הלב לבתי המשפט בבואם להחליט בדבר מעצר או עונש, זאת, גם אם לא תמיד מתקבלת דעתם" (ע"פ 4102/08 דירבאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ד' 10.12.2008); ע"פ 8706/15 חמודה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 19 (6.7.2016). על אף שבית המשפט אינו כבול להמלצת שירות המבחן, ככלל כדי לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן נדרשים נימוקים כבדי משקל המצדיקים זאת".

(וראו: בש"פ 3081/15 מדינת ישראל נ' רגבי, [פורסם בנבו] פסקה 8 (7.5.2015); בש"פ 9487/17 מדינת ישראל נ' עסאלה, [פורסם בנבו] פסקה 17 (7.12.2017)).

27. אף מקום החלופה המוצע- אינו בא בגדרה של המלצת שירות המבחן למציאת מקום חלופה המרוחק גיאוגרפית באופן משמעותי ממקום ביצוע העבירה.

28. בנוסף, לא מצאתי כי בנסיבות העניין יש במסמך שהוצג על ידי ההגנה -פאראפרזה בעניינו של האח- כדי לשנות בעניין זה, שכן מתוכנו לא ניתן ללמוד הרבה. המדובר בהתייחסות קצרה אודות האח, ואין בכך כדי לשלול או להפחית מעניינו של המשיב. אעיר, כי בהתאם לדיון שהתקיים בבקשה, לא חלק הסנגור הקודם על קיומן של ראיות לכאורה- ודי בכך כדי לבסס את מידת החומרה והסיכון שנקבעו במסגרת אותן החלטות קודמות בעניינו של המשיב.

29. עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי הסנגור, אך זו שונה מעניינו. בכל אותם מקרים דובר על רף חומרה נמוך של מעשים, טעמים הנוגעים בחלוף הזמן, העדר ראייה בדבר כוונת שימוש בנשק, ובנוסף בחלק מאותן החלטות קיימת הייתה המלצה חיובית של שרות המבחן לשחרורו של אותו משיב. בעניינו, שונים הם פני הדברים, שכן התמונה העולה מנסיבות ביצועה של העבירה- משקפת מסוכנות גבוהה לשלום הציבור ובטחון.

30. נוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' תמוז תש"פ, 28 יוני 2020, בנוכחות המבקשת,
המשיב (ויעוד חזותי) וב"כ המשיב.